

Πατριάρχης Κύριλλος «Δεν θέλουμε να γίνουμε κρατική εκκλησία»

ΛΙΩΝΟΥΝοι πάγοι στις σχέσεις Μόσχας και Κωνσταντινούπολης. Υστερα από σκληρές μάχες που διήρκεσαν περισσότερο από 15 χρόνια και ξεκίνησαν με αφορμή την εκκλησιαστική ανεξαρτητοποίηση των Βαλτικών χωρών, τα δεδομένα φαίνεται να αλλάζουν. Σήμερα ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος και ο Πατριάρχης Μόσχας κ. Κύριλλος αναμένεται να βρεθούν δίπλα δίπλα. Δεκαεπτά χρόνια μετά την τελευταία επίσημη επίσκεψή του στη ρωσική πρωτεύουσα ο Οικουμενικός Πατριάρχης καλείται να προσπεράσει τα όποια προβλήματα εμφανίστηκαν και ταλαιπώρησαν τις δύο πλευρές. Ο ίδιος ο Πατριάρχης Μόσχας λίγες ώρες πριν από την άφιξη του κ.κ. Βαρθολομαίου μίλησε στο «Βήμα» και απέστειλε μήνυμα ενότητας, μιλώντας επίσης για τα προβλήματα της Ρωσικής Εκκλησίας, η οποία βγήκε από καθεστώς μακρόχρονης αθεΐας.

- Πριν από ενάμιση χρόνο αναδειχθήκατε Πατριάρχης Μόσχας και Πασών των Ρωσιών. Ποια ήταν η πιο συγκινητική στιγμή που ζήσατε ως σήμερα;

«Η δυνατότητα να προσεύχομαι μαζί με το πλήθος των ορθοδόξων πιστών σε όλες τις χώρες που επισκέφθηκα. Είναι μεγάλη μου χαρά να βλέπω την πίστη των ανθρώπων στον Θεό και στην Αγία Εκκλησία. Παρ' όλες τις συμφορές του 20ού αιώνα, η πίστη των αγίων της παλαιάς Ρωσίας παραμένει ζωντανή στους πνευματικούς τους κληρονόμους. Διαπιστώνω την αναγέννηση της πνευματικής ζωής εκεί όπου, καθώς φαινόταν, δεν έμεινε τίποτε εκτός από ερείπια. Όταν διαπιστώνεις ότι άνθρωποι που ανατράφηκαν με τη μαχόμενη απόρριψη της Ορθοδοξίας επανέρχονται στον Θεό με μετάνοια και πίστη αντιλαμβάνεσαι σαφέστερα το αψευδές του λόγου του Σωτήρα μας: "Οικοδομήσω μου την Εκκλησίαν και πύλαι Αδου ου κατισχύσουσιν αυτής"».

- Ποιες δυσκολίες αντιμετωπίζετε;

«Η Εκκλησία μας επιτελεί τη διακονία της έπειτα από δεκαετίες κρατικής αθεΐας, όταν οι άνθρωποι ήταν απομονωμένοι τεχνητά από τη δική τους πνευματική και σε μεγάλο βαθμό πολιτιστική παράδοση. Εχουμε μπροστά μας τον τεράστιο στόχο να επαναφέρουμε τον ορθόδοξο πολιτισμό υπό συνθήκες τις οποίες αντιμετωπίζουμε για πρώτη φορά. Ορισμένα προβλήματα είναι κοινά στην Ευρώπη: οικονομική ανισότητα, αδικίες, εμπλοκές στις διεθνικές και διαθρησκειακές σχέσεις,

διαδεδομένη λατρεία των ηδονών και της ασυγκράτητης κατανάλωσης, η οποία ωθεί ενίοτε τους ανθρώπους προς έναν ανήθικο, ακόμη και εγκληματικό τρόπο ζωής. Κοινό πρόβλημα αποτελεί και η προπαγάνδα της μαχόμενης εκκοσμίκευσης, η οποία αρνείται τις χριστιανικές ρίζες του πολιτισμού μας. Ερχόμαστε να αντιμετωπίσουμε και τη διάδοση, ενίοτε και επιβολή, των ανήθικων και επιβλαβών φαινομένων, τα οποία αντιτάσσονται στη φύση της οικογένειας και του γάμου».

- Τα τελευταία χρόνια παρακολουθούμε την πολιτική ηγεσία της Ρωσίας να στρέφεται στην Εκκλησία. Πώς οι άνθρωποι που ανατράφηκαν με αθεΐα γίνονται πιστοί;

«Πιστεύω ότι η στροφή των ανωτάτων κρατικών λειτουργών προς την Ορθοδοξία δεν αποτελεί ούτε πολιτική σκοπιμότητα ούτε είναι της μόδας αλλά είναι μια ειλικρινής αναζήτηση βοήθειας και καθοδήγησης από τον Θεό. Δεν επιδιώκουμε το καθεστώς της κρατικής εκκλησίας, η Ρωσική είναι χωρισμένη από την Πολιτεία αλλά όχι από την κοινωνία. Δεν μπορούμε να απαλλαχθούμε από την ευθύνη για την πνευματική κατάσταση του έθνους, συμπεριλαμβανομένης της ηγεσίας αυτού».

- Μήπως πρόκειται για ένα είδος επίδειξης;

«Δεν ψάχνουμε κρυφούς λόγους στη στροφή των ανθρώπων προς την Εκκλησία ούτε στην περίπτωση των πολιτικών αλλά ούτε και στην περίπτωση εργατών, καθηγητών ή νοικοκυρών. Η Εκκλησία αγκαλιάζει όλους με αγάπη. Η υπηρεσία του πολιτικού απαιτεί ιδιαίτερη ευθύνη και σοφία και, αν ψάχνουν να τη βρουν μέσα στην προσευχή, εδώ ακριβώς και πρέπει να την ψάξουμε. Η Εκκλησία και η Πολιτεία είναι διαφορετικοί θεσμοί με διαφορετικούς σκοπούς και μεθόδους. Σκοπός της Εκκλησίας είναι η αιώνια σωτηρία των ανθρώπων, ενώ ο σκοπός της Πολιτείας είναι η οργάνωση της επίγειας ζωής. Ο κάθε υπεύθυνος κρατικός παράγοντας όμως αντιλαμβάνεται ότι η επίγεια οργάνωση είναι ακατόρθωτη αν δεν στηρίζεται στις πνευματικές αξίες, στα χριστιανικά θεμέλια, επάνω στα οποία οικοδομείτο εξ αρχής ο πολιτισμός μας». - **Σήμερα υποδέχεστε τον Οικουμενικό Πατριάρχη. Είναι ισχυρή η ενότητα των ορθόδοξων εκκλησιών;**

«Η ενότητα της Εκκλησίας αποτελεί την αναπόσπαστη μυστηριακή ιδιότητά της που χαρίστηκε από τον Θεό: όπου και αν υπάρχουν ορθόδοξες κοινότητες ανήκουν σε μια Εκκλησία η κεφαλή της οποίας είναι ο Χριστός. Για τη συνοχή όμως των κατά τόπους εκκλησιών χρειάζονται και οι δικές μας ανθρώπινες προσπάθειες. Η εποχή μας προσφέρεται για την αύξηση της επικοινωνίας και είναι πλέον εφικτές οι πιο συχνές συναντήσεις με τους άλλους προκαθημένους. Αυτές μαρτυρούν φανερά την ενότητά μας». - **Πολλοί εκτιμούν ότι η επικείμενη Πανορθόδοξη Σύνοδος δεν θα δώσει λύσεις σε προβλήματα εσωτερικής ενότητας.**

«Η Εκκλησιαστική Σύνοδος είναι θαύμα και μυστήριο. Όταν οι ιεράρχες συνέρχονται εν τω Πνεύματι Αγίω για την επίλυση σπουδαίων υποθέσεων, η έχθρα και οι διαφωνίες φεύγουν και

παραμένει, σύμφωνα με τον μακαριστό μου προκατόχο Πατριάρχη Μόσχας Σέργιο, “το πρόγραμμα του Αγίου Πνεύματος”. Πολλές φορές διαπίστωσα ότι σε φαινομενικά αδιέξοδες καταστάσεις, ξαφνικά με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος βρέθηκε μια κοινή λύση. Δεν πρέπει να περιμένουμε ότι η Σύνοδος, η οποία έχει να συγκληθεί εδώ και μερικούς αιώνες, θα λύσει αμέσως τα προβλήματα. Είναι απαραίτητο όμως κάτω από τις σημερινές συνθήκες να επαναλειτουργήσει ως η συνέλευση ολόκληρης της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Η επιτυχία της επικείμενης Πανορθόδοξης Συνόδου εξαρτάται τόσο από το θέλημα του Θεού όσο και από το με ποιες σκέψεις οι Εκκλησίες θα στείλουν τους αντιπροσώπους τους. Να προσευχηθούμε και να εργαστούμε για την επίτευξη της ίδιας άποψης μέσα στο πνεύμα της εν Χριστώ αγάπης».

- Μπορούν η Κωνσταντινούπολη και η Μόσχα να συμπορευθούν;

«Αν οι εκκλησίες Κωνσταντινουπόλεως και Ρωσίας συμπορεύονται εδώ και μια χιλιετία, τι τους εμποδίζει στην περαιτέρω κοινή μαρτυρία; Είμαι βέβαιος ότι όλες οι εκκλησίες μπορούν και πρέπει να εργάζονται από κοινού. Λέγω πρέπει, διότι η ενότητα είναι εντεταλμένη από τον ίδιο τον Χριστό, δεν είναι μόνο απόδειξη της συμμόρφωσής μας προς τις ευαγγελικές εντολές αλλά και επιβεβαίωση της βιωσιμότητας και της ορθότητας του ορθόδοξου προτύπου. Δεν αποδέχομαι τη σκέψη ότι οι ορθόδοξες εκκλησίες δεν είναι σε θέση να θυσιάσουν τα λεγόμενα “συμφέροντά” τους για την εντεταλμένη από τον Θεό ενότητα. Παρακολουθώ ότι ορισμένοι δημοσιογράφοι περιγράφουν τις σχέσεις μας με το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως με ζοφερά σχόλια και προγνώσεις σχηματίζοντας την άποψη ότι πρόκειται για αντίσταση και σχεδόν για πόλεμο. Καμία όμως από αυτές τις προγνώσεις δεν έγινε πραγματικότητα. Επιπλέον σήμερα οι σχέσεις μας έχουν περάσει σε νέο επίπεδο και η επίσκεψη του Παναγιωτάτου αποτελεί την καλύτερη απόδειξη. Βεβαίως αυτή η εικόνα δεν φέρνει ευχαρίστηση σε όσους τρέχοντας για μεγάλες εντυπώσεις βλέπουν όλο κρυφές ραδιουργίες και προθέσεις. Η Εκκλησία δεν είναι ένας απλός ανθρώπινος οργανισμός διότι καλείται στη φανέρωση της βασιλείας του Θεού και στη σωτηρία του κόσμου».

Ο «ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ» ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΣ

Ο Πατριάρχης Μόσχας και Πασών των Ρωσιών κ. *Κύριλλος* αποτελεί έναν από τους ισχυρότερους προκαθημένους της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Γεννήθηκε το 1946 στο Λένινγκραντ και το 1969 έγινε κληρικός, ακολουθώντας το παράδειγμα του πατέρα, του παππού και του αδελφού του. Απόφοιτος της Θεολογικής Ακαδημίας του Λένινγκραντ, όπως ονομαζόταν τότε η Αγία Πετρούπολη, πραγματοποίησε μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές και διετέλεσε καθηγητής της σχολής και πρύτανης. Επίσκοπος χειροτονήθηκε το 1976. Το 1988 εκλέχθηκε Αρχιεπίσκοπος Σμολένσκ και το 1991 έλαβε τον τίτλο του μητροπολίτη. Περισσότερα από τριάντα χρόνια εργάστηκε σε καίριους και νευραλγικούς τομείς του Πατριαρχείου Ρωσίας. Διετέλεσε επί σχεδόν δύο δεκαετίες πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Υποθέσεων και ταξίδευσε ως «υπουργός Εξωτερικών» σε δεκάδες χώρες. Από τη θέση αυτή είχε τη δυνατότητα να επισκεφθεί

πολλές φορές το Βατικανό, τις έδρες των Ορθοδόξων Πατριαρχείων και το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών όπου υπηρέτησε περίπου μια τετραετία ως εκπρόσωπος της Εκκλησίας της Μόσχας. Διατηρεί ιδιαίτερες σχέσεις με τον πρόεδρο της Ρωσίας κ. *Ντμίτρι Μεντβέντεφ* και τον πρωθυπουργό κ. *Βλαντίμιρ Πούτιν*. Πατριάρχης εκλέχθηκε τον Ιανουάριο του 2009, όταν διαδέχθηκε τον μακαριστό προκάτοχό του *Αλέξιο*.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/57213/>